

DE DAGERAAD

No. 23 - maart - april 2004

Hoe geschillen op te lossen

Verder in deze editie:

- Politiek versus Religie
- Sji'ieten binnen de islam?
- Arrogantie (citaat)
- Geheim van mediterrane dieet

En houd vast aan Gods verbond, allen tezamen, en wees niet verdeeld, en herinner u Gods gunst over u, toen u vijanden was, toen verenigde Hij uw harten, zo werd u door Zijn gunst broeders, en u was aan de rand van de afgrond van vuur, maar Hij redde u daaruit; zo maakt God u Zijn mededelingen duidelijk, opdat u de rechte weg zult volgen.^[1]

De Koran over eenheid

De Heilige Koran stelt niets zonder bewijs. Als wordt gesteld dat men, door het vasthouden aan de Koran, aan verdeeldheid kan ontsnappen, geeft dit Boek ook bewijs daarvoor. Zo wordt verwezen naar Arabië, vóór de openbaring van de Koran, toen in het hele land stammen en families continu met elkaar in oorlog waren. Totdat God Zijn gunsten aan de Arabieren toonde door de openbaring van de Koran. Door de Koranische leerstellingen werden de Arabieren zodanig hervormd, dat zij als moslims in een broederschap werden verenigd. De Koran bracht dus een wonder teweeg door deze jarenlange geschillen tot een eind te brengen, en dit wonder kan vandaag de dag nog steeds plaatsvinden.

De Koran als oplosser van geschillen

De metgezellen van de Heilige Profeet

Mohammed (vrede zij met hem) begrepen dit principe heel goed. Ze gaven onmiddellijk hun eigen mening op, als die niet in overeenstemming bleek te zijn met de leerstellingen van de Koran. Iemand als hazrat 'Umar bijvoorbeeld, die na Mohammed en Abu Bakr de leider van de moslimgemeenschap werd, herriep zijn mening in het openbaar wanneer een Koranvers werd geciteerd, die tegengesteld was aan zijn visie. Hiervan zijn twee voorbeelden bekend.

Eerste voorbeeld. Het is bekend, dat nabestaanden het bij een overlijden van een geliefde zwaar te verduren hebben. Toen also de Profeet Mohammed overleed en dit nieuws bekend werd, trok 'Umar zijn zwaard en ging naar de moskee, waar de metgezellen van de Profeet zich hadden verzameld. Hij riep luid: "als iemand durft te zeggen dat de Boodschapper van Allah is overleden, hak ik zijn hoofd eraf".

Toen Abu Bakr even later arriveerde en het nieuws vernam, reciteerde hij het volgende Koranvers: "En Mohammed is niets meer dan een apostel; inderdaad zijn de apostelen vóór hem gestorven; indien hij dan sterft of gedood wordt, zult u zich dan op uw hielen omdraaien?"^[2] Het reciteren van dit vers had een magisch effect op de aanwezigen; ze koelden onmiddellijk af. Abu Bakr achtte het voldoende om een Koranvers te reciteren; de menigte had geen verdere uitleg nodig.

Tweede voorbeeld. Eens zei hazrat 'Umar aan de mannen, om geen overmatig hoge bruidsschatten aan de vrouwen te geven. Alle aanwezigen respecteerden zijn mening, ook omdat hij – als leider van de moslimgemeenschap – in alle eenvoud leefde. Maar een vrouw uit de menigte stond op en zei: "Allah geeft ons en u verbiedt het". Toen reciteerde zij het volgende Koranvers: "En als u één van hen een hoop goud heeft gegeven, neem er dan niets van"^[3].

Het is een feit, dat het moeilijk is voor iemand om zijn fouten toe te geven. Zelfs de hedendaagse moslimleiders brengen allerlei voorwendsels naar voren om hun fouten te verdedigen en ze weigeren vaak genoeg hun mening aan te passen aan de Koranische leerstellingen. In het geval van hazrat 'Umar echter, corrigeerde hij meteen zijn vergissing. Hij ging zelfs zover door te zeggen: "de vrouwen van Medina hebben meer kennis van de Koran dan 'Umar".

Zo'n grote geleerde en theoloog als 'Umar, die vele jaren in gezelschap van de Profeet verkeerde, gaf de vrouw geen standje door te zeggen: "wie ben jij om de Koran voor mij te reciteren? Denk je dat ik de Koran niet ken?". Dit is wat de moslims vandaag de dag nodig

DE DAGERAAD

Kosteloos te verkrijgen bij:

- Vaco boekhandel, Domineestraat
- Faranaz literair, Hermitage mall
- NaZa, Hofstede Crullaan
- Sanousch Books, Mahonylaan

hebben; ze moeten zich vasthouden aan het koord van Allah, omdat alleen dit hun kan redden van onderlinge verdeeldheid. Als de Koran iets duidelijk stelt, dienen wij onze visie daaraan aan te passen. Zolang we dat niet doen, leven we niet volgens de Koran, maar volgens onze eigen ideeën, die misschien zelfs volstrekt tegengesteld zijn aan wat de Koran stelt.

De Koran als enige rechter

De Koran verklaart, dat één van de redenen voor zijn openbaring is om verschillen weg te maken. Dit Boek noemt zich niet alleen "een bewaker van alle waarheden" [4], maar ook "een beslissend woord, dat waarheid van valsheid onderscheidt" [5], "een Boek dat alles verklaart" [6] en "een Boek dat alle verschillen oplost". Zoals wordt gesteld: "En Wij hebben u het Boek niet geopenbaard, dan opdat u hun datgene zult duidelijk maken, waarover zij verschillen, en (als) een leiding en een genade voor degenen die geloven" [7].

De Koran stelt niet alleen dat het alle verschillen tot een oplossing kan brengen, maar het heeft ook een principe vastgelegd, waarmee wij onszelf kunnen helpen om verschillen weg te maken. Zoals wordt gesteld: "Hij is het, Die u het Boek heeft geopenbaard; sommige van zijn verzen zijn beslissend, ze zijn de grondslag van het Boek, en andere zijn allegorisch; en wat degenen betreft, in wiens harten verdorvenheid is, zij volgen het gedeelte dat allegorisch is, probeerende te misleiden en probeerende daaraan (hun eigen) verklaring te geven; maar niemand kent er de verklaring van behalve Allah en degenen die goed onderwezen zijn in kennis; zij zeggen: wij geloven daarin, het geheel is van onze Heer en niemand houdt (daarmee) rekening, behalve zij die verstand hebben." [8]

Dit vers stelt dat het volgen en interpreteren van de allegorische verzen, zonder rekening te houden met de duidelijke en beslissende verzen, het werk is van degenen in wiens harten verdorvenheid is. Dit leidt ertoe, dat zij afdwalen van de rechte weg van geloof en leiding. Dit kan ertoe leiden, dat sommige verzen van de Koran andere verzen tegenspreken.

De woorden "niemand kent er de verklaring van behalve Allah" zijn helemaal waar. Echter betekent dit niet, dat God de kennis niet doorgeeft aan anderen. De Koran is immers een gids, een zegen, een genade en een licht voor de mensen, en als Allah de kennis voor zichzelf houdt, hoe kan de Koran dan een licht en leiding zijn voor de mensen? Daarom vervolgt het vers na "niemand kent er de verklaring van behalve Allah" met: "en degenen die goed onderwezen zijn in kennis".

Er kan dus geen tegenstelling zijn tussen twee verzen van de Koran. Verzen, die minder duidelijk zijn, dienen te worden geïnterpreteerd in het licht van de ondubbelzinnige en duidelijke verzen. Dit is een basisprincipe van interpretatie, die de Koran vaststelt. Verzen dienen niet zodanig te worden geïnterpreteerd, dat die andere verzen tegenspreken.

De Hadith

Voor wat betreft het raadplegen van de *Hadith* (overleveringen van de Profeet Mohammed), dient het duidelijk te zijn dat de Koran boven de *Hadith* staat. De redenen hiervoor zijn onder andere de volgende:

1. omdat de Koran de basis van de religie heeft vastgelegd, terwijl de *Hadith* handelt over de details ervan;

2. omdat alle islamitische denkscholen het eens zijn over de authenticiteit en autoriteit van de Koran, maar niet over die van de *Hadith*;
3. omdat Allah heeft beloofd over de Koran te waken [9], terwijl een dergelijke belofte niet voor de *Hadith* is gedaan.

Gezegden van de metgezellen van de Profeet en van andere imaams

Zoals de Koran boven de *Hadith* staat, staan deze twee bronnen boven de gezegden van de metgezellen van de Profeet of van andere *imaams*. Als zo'n gezegde in strijd is met de Koran of een betrouwbare *Hadith*, dient dat gezegde eerst geïnterpreteerd te worden om die in overeenstemming te brengen met de oorspronkelijke bronnen. Als dat niet lukt, dient dat gezegde te worden verworpen. De Koran is hierover heel duidelijk: "Gehoorzaam God en gehoorzaam de Profeet en de machthebbers onder u; dan, indien u over iets twist, verwijs het naar God en de Profeet." [10]

Andere manieren van besluitvorming

Andere manieren, om een besluit te vormen wanneer de Koran en de *Hadith* zich niet expliciet over een bepaalde zaak uitspreken, zijn *idjma* en *qiyaas*.

Idjma houdt in "consensus onder de moslimgemeente". Dit houdt in dat de moslimgeleerden zich buigen over een zaak, waar de Koran en de

COLOFON

Redactie: Riaz Ahmadali, Irshaad Djoemai, Reza Ghafoerkhan, drs. Sharda Ahmadali-Doekhie

Contact - gratis abonnementen - reacties:
Tel / fax: (597)422876 - Mobiel: (0)85-95-800
E-mail: ivisep@hotmail.com

Site: <http://moeslim.8m.net>

Copyright: Overname uit 'De Dageraad' met bronvermelding is toegestaan.

'De Dageraad' is een uitgave van het 'Instituut voor Islamitische Studies en Publicaties' en is een voortzetting van 'Hakikatoel Islam' (1934-1960, redactie moulvi Shekh Ahmadali) en 'Al Haq' (1971-1980, redactie mr. Basharat Ahmadali en A.S. Hoeseni).

Het 'Instituut voor Islamitische Studies en Publicaties' presenteert de Islam volgens de visie van de Ahmadiyya Anjuman Isha'at-i-Islam te Lahore.

Op onze site:

Het Paasfeest

http://www.geocities.com/ivisep/tijdschriften/nb_mrt2001.htm#pasen

Het leven van de Heilige Profeet Mohammed

I.v.m. geboortedag Profeet Mohammed, omstreeks 1 mei 2004

http://www.geocities.com/ivisep/tijdschriften/nb_mei2001.htm#levenvan

Geboortedag Profeet Mohammed: wel of niet vieren?

http://www.geocities.com/ivisep/art/ar_milad_nabi.htm

Politiek versus Religie

Hadith zich niet uitdrukkelijk over uitspreken. De geleerden vormen zich dan een oordeel op basis van consensus.

Qiyaas houdt in “besluitvorming door analogische redenering”. Als zich bijvoorbeeld een kwestie voordoet, waarover een beslissing moet worden genomen en waarin de Koran en de *Hadith* niet uitdrukkelijk voorzien, kan de rechtsgeleerde in de Koran of *Hadith* een dergelijk geval opzoeken en door analogische redenering een beslissing nemen. Maar zoals al gezegd werd, mag geen enkel besluit in strijd zijn met de visie van de Heilige Koran en de *Hadith*. Indien strijdigheid hiermee wordt ontdekt, dient men terstond terug te keren naar deze oorspronkelijke bronnen van de Islam.

Tot slot

De metgezellen van de Profeet gaven aan de Koran en de *Hadith* de voorkeur boven hun eigen mening. Indien hun mening om welke reden dan ook strijdig was aan Koran en/of *Hadith*, en ze daarop werden geattendeerd, aarzelden ze geen moment om hun mening in te trekken. Als zelfs deze heiligen zich op zo'n manier aan de Koran en de *Hadith* onderwierpen, wie in de gemeenschap kan daarvan worden vrijgesteld?

Waar het in de praktijk op neerkomt, is het volgende. Als blijkt dat u in een geschil/discussie duidelijk ongelijk heeft, ga dan niet allerlei uitvluchten verzinnen om toch nog uw verkeerde visie te verdedigen. Grijp meteen terug naar de relevante bronnen—wetten, besluiten, regelingen, afspraken, enz. enz.— en aarzel niet uw mening op basis daarvan te herzien. Eerlijkheid duurt het langst!

Als het gaat om religieuze geschillen, geldt uiteraard de Heilige Koran als hoogste autoriteit en wij zullen ons allemaal in laatste instantie aan de regelingen van dit Heilige Boek moeten houden.

Voetnoten:

- [1] Koran 3:102; [2] Koran 3:143; [3] Koran 4:20; [4] *muhaimin*, 5:48; [5] *qaul al-fasl*, 86:13 ; [6] Koran 16:89 ; [7] Koran 16:64; [8] Koran 3:6; [9] Koran 15:9, 56:77-78, 41:42; [10] Koran 4:59

Bronnen:

- *Maseeh Maood* (maulana Muhammad Ali)
- *De Religie van de Islam* (maulana Muhammad Ali)

Op 28 januari 2004 nam het Franse parlement een wet aan, die moslimvrouwen verbiedt om hoofddoeken op scholen en in overheidsinstellingen aan te hebben. De wet verbiedt ook het opzichtig dragen van andere religieuze kledij en symbolen zoals christelijke kruizen, joodse keppeltjes en de Sikh-tulband.

Ook in andere Europese landen is deze kwestie actueel. Zo werd in enkele staten in Duitsland in 2003 een hoofddoekverbod van kracht op openbare plaatsen, omdat de hoofddoek als een “politiek symbool” wordt beschouwd; het in het openbaar tonen van christelijke en joodse symbolen blijft in Duitsland dus toegestaan. In België is er een discussie op gang gekomen over het al dan niet toestaan van hoofddoeken voor ambtenaren en voor leerlingen op openbare scholen. In Nederland werd, op voorstel van de LPF-fractie, vorige maand een voorstel tot een verbod op hoofddoeken ter sprake gebracht in de Tweede Kamer, maar geen van de overige partijen was voorstander van het instellen van zo'n verbod. Nochtans is het in individuele gevallen in Nederland wel eens voorgekomen dat aan moslimvrouwen, die openbare functies bekleden, een verbod op het dragen van een hoofddoek werd opgelegd.

Ook op andere manieren probeert de Westerse politiek de religie uit de samenleving te bannen. In de staat Alabama in Montgomery (USA), beval de federale rechter in augustus 2003 om een monument, waarin de Tien Geboden waren gegraveerd, te verwijderen. Toen de rechter van Alabama weigerde dit vonnis uit te voeren, werd hij tijdelijk uit zijn functie ontheven. In Italië ontstond omstreeks oktober 2003 grote opschudding, toen een rechter bepaalde dat een kruisbeeld uit een school moest worden verwijderd. Ook in Duitsland heeft een dergelijke kwestie gespeeld, waarbij de rechter kruizen in openbare gebouwen niet goed-

keurde.

We zien dus dat de politiek de uiting van religieuze voorkeuren in het openbaar steeds verder tracht te beperken, terwijl andere maatschappelijke groeperingen – vaak tegen de heersende normen en waarden in – steeds meer rechten krijgen. Denk hierbij aan de legalisering van het homohuwelijk in diverse Westerse landen, en het feit dat homo's wel de gelegenheid krijgen zich in het openbaar te profileren middels parades en dergelijke (denk bijvoorbeeld aan de jaarlijkse “Gay Pride” in Amsterdam). Ook is de Nederlandse overheid wel eens zover gegaan om een huwelijksambtenaar, die om religieuze redenen weigerde homo's in de echt te verbinden, te ontslaan.

Kerk en staat

Het verwijderen van religieuze symbolen uit het openbare leven, wat de nieuwe trend lijkt te zijn, berust op een misinterpretatie van het begrip ‘scheiding tussen kerk en staat’. De aloude opvatting over dit begrip wordt tegenwoordig opgevat als het uitbannen van religie uit het publieke domein, terwijl die scheiding bedoeld is om de overheid niet te laten kiezen tussen de ene of de andere godsdienst, of te laten bemoeien in interne religieuze aangelegenheden. Met de scheiding van kerk en staat kwamen dan ook de zogenaamde ‘staatsgodsdiensten’ te vervallen; zo was in Frankrijk tot 1905 het rooms-katholicisme de staatsgodsdienst en in Italië zelfs nog tot 1984 (Italië kent echter nog steeds een uit 1924 daterende wet, die een kruisbeeld voorschrijft in schoollokalen en gerechtsgebouwen).

In het verleden is het – ondanks de scheiding van kerk en staat – niet bezwaarlijk geweest om kruizen, keppeltjes en andere religieuze symbolen in het openbaar te tonen, maar sinds de grote opmars van de islam in het Westen schijnt het plotseling wel bezwaarlijk te zijn dat men in het openbaar zijn/haar religieuze voorkeur toont. De kwestie is niet

zo eenvoudig om die met een simpel 'welles' of 'nietes' af te doen. Er kunnen zich situaties voordoen waarbij het tonen van de religieuze voorkeur liever vermeden kan worden, bijvoorbeeld bij leden van de Rechterlijke Macht. Ook kan, door de scheiding van kerk en staat, het aanbrengen/behouden van symbolen van een bepaalde godsdienst in openbare gebouwen en scholen niet meer worden verdedigd, indien er zich nog andere godsdienstige groeperingen in de maatschappij bevinden. Maar dat (moslim) studenten, (moslim) leerkrachten e.d. per definitie hun persoonlijke religieuze voorkeur in het openbaar niet meer mogen tonen, gaat wel iets te ver. Zeker als we zien dat bijvoorbeeld homo's zich steeds meer mogen profileren in het openbaar. Zo worden homo's in Nederland, die vanwege het openlijk tonen van hun seksuele voorkeur op scholen worden gediscrimineerd, zelfs door de Tweede Kamer beschermd; die droeg in april 2003 de minister van Onderwijs op om maatregelen te nemen om de tolerantie tegenover homo's in het onderwijs te vergroten en om een veilig schoolklimaat te creëren voor homoseksuelen. En we zagen eerder al dat homo's volop in de gelegenheid worden gesteld om hun seksuele voorkeur in het openbaar te tonen middels optochten e.d.

Hoe verder?

Wat zal de toekomst ons brengen, als de eerder beschreven trend zich voortzet? Hoe ver zullen de Westerse regeringen gaan om de religie weg te drukken uit het openbare leven? Er zijn bijvoorbeeld religieuze feestdagen, die door de Overheid tot nationale feestdag zijn verheven. Zullen deze religieuze feestdagen worden afgeschaft? Zal het klokkengelui van de christelijke kerken op de zondagochtend – vaak tot ver in de omtrek te horen – worden verboden? Zullen kerktorens en minaretten van gebedshuizen moeten worden afgebroken? Zullen religieuze rubrieken wor-

den verbannen uit openbare bladen? Zal aan rastafarians worden bevolen hun grote haardos af te knippen? Zullen subsidies van de overheid aan het bijzonder onderwijs worden stopgezet? Zal de naam van God verboden worden verklaard in de eed, die hoogwaardigheidsbekleders bij hun aantreden afleggen? De toekomst zal het leren.

Bronnen:

- www.telegraaf.nl (dagblad De Telegraaf)
- www.trouw.nl (dagblad Trouw)
- www.nu.nl
- www.nd.nl (Nederlands Dagblad)
- www.guardian.co.uk (The Guardian)
- www.islam-online.net

Noot

Als aanvulling kan worden vermeld dat ook Turkije – een land dat vaak onterecht als een islamitische staat wordt aangeduid – een strikte scheiding van kerk en staat kent. In zodanige mate zelfs, dat vrouwen in openbare functies volgens de Turkse grondwet van 1923 geen hoofddoek mogen opdoen.

Aan de andere kant hebben sommige islamitische staten gemeend hun nationale wetgeving op de Shari'ah (lees: onislamitische wetgeving) te baseren. Zo worden christelijke meisjes in sommige staten in Nigeria gedwongen om een hoofddoek op te doen en worden vrouwen, die – naar de mening van de overheid – on gepaste kleding aanhebben, ontslagen. De 'hoofddoekenkwestie' in Europa staat dus niet op zichzelf, maar moet in integraal verband worden bekeken. En de moslims, die op allerlei manieren hun rechten in de Westerse maatschappij proberen af te dwingen, moeten zeker de hand in eigen boezem te steken en nagaan, in hoeverre zij zelf aan niet-moslims de rechten gunnen, die de islam aan hen verleent.

Korte berichten

Bidden goed voor gezondheid

Recente studies in de VS over het verband tussen geloof en genezing hebben het debat rondom dit onderwerp een nieuwe impuls gegeven. In de VS gelooft 95% van de bevolking in God en ongeveer 80% van de 65-plussers is lid van een kerk. Een aantal studies heeft aangetoond dat mensen, die regelmatig bidden en religieuze diensten bijwonen, langer gezond blijven en langer leven dan mensen die niet bidden of zelden tot nooit naar de kerk, moskee, synagoge of tempel gaan. De recente studie van de *Duke's University*, gedaan onder 65-plussers van verschillende religies, bevestigt dat de kans van doodgaan onder religieuzen in deze groep 46% kleiner is dan onder de niet-religieuzen. Zij, die veel bidden, vertonen een significante lagere bloeddruk en een gezonder natuurlijk afweersysteem. Moslimonderzoekers hebben al eerder aangetoond dat tijdens de vastenmaand *Ramadan*— dat als een zeer serieuze religieuze plicht door de moslims wordt opgevat—er positieve medische voordelen te zien zijn. Naast de fysiologische effecten van het vasten speelt ook het element van rust, dat het gebed met zich meebrengt, een belangrijke psychologische rol.

Bron: *Hindorama*, jaargang 4, nr. 6

"Eenzijdige aandacht voor theologie mede oorzaak verval Islam"

"Moslimlanden gaan gebukt onder de verschillende interpretatie van sharia en hadith, waardoor ze de bevolking verward en verdeeld achterlaten", zegt de Maleisische premier Mahthir Mohammed, een rijzende ster in de islamwereld. Hij roept de moslims op de islam die ze beoefenen opnieuw te bekijken en verkeerde interpretaties te corrigeren.

Mahthir Mohammed herinnert eraan dat de islam destijds erin slaagde de rivaliserende Arabische stammen te verenigen en een grote beschaving van 1300 jaar tot stand te brengen. "Maar die grote moslimbeschaving is vandaag bijna volledig verdwenen. Moslims worden vandaag verdrukt en vernederd." De Maleisische premier wijt het verval onder meer aan het feit dat de islam zich eeuwenlang niet alleen heeft toegelegd op de theologie, maar ook op wiskunde, astronomie en andere wetenschappen. Later concentreerde men zich eenzijdig op de religieuze kennis, met als gevolg dat de moslimgeleerden een steeds grotere macht kregen in hun gemeenschap.

"Dat heeft ervoor gezorgd dat de islam een achterstand heeft opgelopen op het vlak van meetkunde, astronomie en geneeskunde. Het valt dan ook niet te verwonderen dat de islam de industriële revolutie compleet gemist heeft."

Mahthir Mohammed sloot zijn lezing af met erop te wijzen dat islam letterlijk "vrede" betekent en dat terwijl moslims vandaag wereldwijd ten onrechte als terroristen worden gebrandmerkt. Hij herinnerde eraan dat in de eeuwenlange traditie van de islam moslims alleen vechten als ze door anderen, moslim of geen moslim, worden bedreigd. "Als een vijand vrede wil, moet een moslim daarop positief antwoorden."

Bron: *RK Nieuws*

Sji'ieten binnen de Islam?

Op 2 maart 2004 werd de wereld opgeschrikt door het bericht dat er in de Irakese stad Karbala een bomaanslag was gepleegd op een grote massa van sji'ietische moslims, die op dat moment hun herdenkingsfeest ter ere van de imams Hasan en Husain vierden. Op dezelfde dag was er ook in Pakistan een bomaanslag op feestvierende sji'ieten. Hoewel de redenen voor deze aanslagen hoofdzakelijk in de politieke sfeer liggen, speelt echter ook het feit mee dat sji'ieten niet door alle soennitische moslims als volwaardige moslims worden gezien, of zelfs helemaal niet als moslims worden beschouwd. Vandaar dat we in dit stuk het misverstand uit de weg willen ruimen, als zouden sji'ieten buiten de moslimgemeenschap staan. Hiertoe moeten we echter de vraag beantwoorden 'wie is nu eigenlijk een moslim?'

De islam onderscheidt zich van de andere godsdiensten door het feit, dat er in deze religie een zeer scherpe, heldere en eenvoudige scheidslijn is getrokken tussen een moslim en een niet-moslim. En deze scheidslijn is dat een persoon die mondeling zijn geloof verklaart in Allah en het boodschapperschap van de heilige profeet Mohammed een moslim is en hij alle rechten en plichten heeft die een moslim toebehoren. Dit is wat de Heilige Koran, de praktijk van de profeet Mohammed en de opvattingen van de grote islamitische geleerden en autoriteiten door de eeuwen heen ons onderwijzen.

Over wie een moslim is, zegt de Koran bijvoorbeeld: "En toen Ik tot de discipelen openbaarde, zeggende: 'geloof in Mij en Mijn boodschapper', zeiden zij: 'wij geloven, en getuig dat wij moslims zijn' (5:111). En ook andere verzen (21:108, 2:136, 49:14, 4:94) wijzen erop dat een persoon die gelooft in de eenheid van Allah en in de profeet Mohammed een moslim is.

Wanneer we in de Hadithverslagen lezen hoe de Heilige Profeet mensen tot de islam bekeerde, zien we dat het voor de Profeet voldoende was dat zij hun geloof betuigden in Allah en de Profeet. Bekend bij-

voorbeeld is het verhaal van de bekering van hazrat Umar. Toen deze beroemde metgezel aan de Profeet kenbaar wilde maken dat hij een moslim was geworden, zei hij: "Er is geen god dan Allah, en Mohammed is de boodschapper van Allah" (deze uitdrukking staat bekend als de *Kalima*).

Ten tijde van de Profeet rees er soms twijfel of een persoon wel of geen moslim was. De Heilige Profeet onderwees zijn volgelingen echter dat wanneer ze bij een persoon bepaalde islamitische kenmerken zagen (zoals het brengen van de moslimgroet, of de islamitische wijze van bidden), ze hem als moslim moesten beschouwen. Toen de metgezel Walid ibn Khalid de oprechtheid van een zekere moslim in twijfel trok, zei de Profeet: "Het is mij niet geboden de harten van de mensen open te snijden en hun binnenste te openen". Het is dus niet mogelijk om in het hart van een persoon te kijken of hij werkelijk gelooft in Allah en de profeet Mohammed. Indien hij dit mondeling verklaart, dan dienen we dit te accepteren zonder zijn oprechtheid te beoordelen.

Eens passeerde een groep metgezellen van de Profeet tijdens een expeditie een man, die hen groette met *salām alaikum*. Zij doodden hem echter. Hierop openbaarde Allah aan de Heilige Profeet: "O gelovigen! Wanneer jullie erop uitgaan [om te strijden] op de weg van Allah, pleeg onderzoek, en zeg niet tegen wie dan ook, die tegen jullie *salām alaikum* zegt, u bent geen gelovige" (4:94).

Dit vers verbiedt een moslim een andere moslim een ongelovige (niet-moslim) te noemen. Het is niet nodig om de geloofsopvattingen van iemand grondig te onderzoeken. Het is voldoende om te kijken naar enkele uiterlijke kenmerken.

Afgezien van de Koran zijn er vele gezegdes van de Profeet, waarin hij de moslims heeft verboden ander moslims als ongelovige (*kāfir*) te bestempelen. Bijvoorbeeld:

"Houd [jullie tongen] in tegen degenen die zeggen 'Er is geen god dan

Allah' – noem hen geen *kāfir*. Wie ook een opzegger van 'Er is geen god dan Allah' een *kāfir* noemt, hij is eerder een *kāfir* dan degene die hij zo beschouwt." (*Tabarani*, overgeleverd door Ibn Umar)

"Noem de mensen van jullie *qibla* [gebedsrichting] geen *kāfir*." (*An-Nihaya* van Ibn Kasir, vol. 4, p. 187)

"Drie dingen zijn de basis van het geloof. [Een is] zich inhouden tegen iemand die zegt 'Er is geen god dan Allah' – noem hem geen *kāfir* om enige zonde, noch ban hem uit de islam om enig wangedrag." (*Abu Dawud*, Boek van Jihad, 15:33)

Iemand een *kāfir* noemen is zo'n grote zonde, dat de Heilige Profeet de waarschuwing heeft gegeven: "Wie ook *kufr* [ongeloof] toeschrijft aan een gelovige, hij is als zijn moordenaar." (*Tirmizi*)

Nu komen we tot de vraag of sji'ieten wel of geen moslims zijn. Aangezien ook sji'ieten hun geloof betuigen in Allah en de heilige profeet Mohammed, luidt het simpele antwoord dat zij net zo goed moslims zijn als alle andere moslims. Hoewel sommige geloofsopvattingen en praktijken van enkele sji'ietische sekten ons wellicht vreemd voorkomen, dienen we het basisfeit van hun geloof – en derhalve hun moslim-zijn – te accepteren. Zoals de Profeet heeft gezegd: zet een persoon niet uit de islam vanwege welke zonde of wangedrag dan ook.

Als laatste mag opgemerkt worden dat de *Kalima* (de geloofsuitdrukking 'Er is geen god dan Allah en Mohammed is de boodschapper van Allah'), datgene is wat alle moslims met elkaar verbindt. Deze *Kalima* vormt derhalve een grote eenheid scheppende kracht. Indien de moslims de belangrijke boodschap van de waarheid van de islam over de wereld willen verspreiden, dienen ze een sterke broederschap te vormen. En een grote stap in het vormen van deze broederschap is door op te houden moslims ongelovigen te noemen en door te accepteren dat een persoon, die de *Kalima* opzegt, een broeder in de islam is. Slechts dan zullen de moslims eendrachtig de missie van de islam kunnen vervullen.

= Citaat over Arrogantie =

→ Hart - en vaatziekten ←

Geheim van mediterraan dieet ontsluit?

Uit talrijke onderzoeken blijkt dat het zogenaamde mediterrane dieet - rijk aan groenten, fruit, granen, wijn, olijfolie, bonen en vis - bevorderlijk is voor een lang leven met weinig hartklachten. Maar waaraan is dat te danken? Zijn het de grote hoeveelheden wijn, rijk aan anti-oxidanten? Zijn het de vissen boordevol beschermende omega-3-vetzuren? M.A. Martinez-Gonzalez van de Universidad Publica de Navarra in Pamplona vond het vreemd dat daaromtrent nog maar weinig onderzoek bij de mediterrane bevolking zelf werd verricht en trok naar een plaatselijk ziekenhuis. Ze onderzocht er het dieet van 171 patiënten die net een eerste, niet-fatale hartaanval achter de rug hadden en vergeleek die gegevens met de voedingsgewoonten van gezonde mediterranen.

Daaruit bleek dat mensen die veel vezels hadden gegeten 86% minder risico op een hartaanval liepen dan zij die weinig vezels consumeerden. Ook het eten van fruit leek het risico op een hartaanval te verminderen, de consumptie van groenten daarentegen had dat effect niet. Opmerkelijk was wel dat er wat fruit betreft een soort drempelwaarde lijkt te bestaan. Wie heel veel fruit eet, is niet beter af dan wie dat met mate - ten minste 250 gram per dag - doet. Toch blijft veel fruit eten aangeraden, al was het maar omdat dan doorgaans minder alternatieven die rijk zijn aan verzadigde vetten, zoals ijs, gebak en koekjes, worden gegeten. Zit het geheim dan in een combinatie van veel vezels en voldoende fruit? Martinez-Gonzalez is er alvast van overtuigd.

Bron:

EOS magazine, 19^e jg, nr 12, december 2002

Derhalve adviseer ik mijn djama`at dat zij trots moeten vermijden, want in de ogen van Allah, de Heer van Glorie en Eer, is trots een hoogst verfoeilijke zaak. Maar misschien zult u niet weten wat arrogantie inhoudt, dus trek lering van mij, want ik spreek door de Geest van God.

Iedere persoon die op zijn broeder neerkijkt omdat hij geleerder dan hem is, of intelligenter of bekwaamer, maakt zich schuldig aan trots omdat hij God niet beschouwt als de Bron en Fontein van alle intelligentie en kennis, maar een houding van superioriteit aanneemt ten aanzien van zichzelf. Heeft God niet de macht om hem krankzinnig te maken, en om zijn broeder, die hij als minderwaardig beschouwde, groter in intellect, kennis en prestaties te maken?

Arrogant is ook de persoon wiens rijkdom, macht en glorie hem minachtend ten aanzien van zijn broeder maken, want hij is vergeten dat hij zijn rang en waardigheid van God ontvangen heeft. Hij is ook blind omdat hij niet weet dat de Almachtige God een onverwachte ramp over hem kan laten komen die aan zijn broeder, die hij als lager dan zichzelf beschouwde, meer rijkdom en overvloed kan schenken dan dat hij had.

Trots is ook de persoon die ijdel is ten aanzien van zijn lichamelijke gezondheid en kracht, of zijn schoonheid en elegantie, of zijn vermogen, en op spottende en schertsende wijze een naam toepast op zijn broeder die getint is met minachting en zijn lichamelijke gebreken aan alles en iedereen blootlegt. Hij is onwetend over God, Die hem in een oogwenk met zulke lichamelijke zwakheden kan bezoeken, dat Hij hem erger dan zijn broeder kan maken, en Hij degene die voorheen veracht werd, voor een lange tijdsperiode kan zegenen met kracht, zodat er geen verval of ondeugdelijkheid meer daarin bestaat.

Evenzo is degene die op zijn eigen krachten vertrouwt, zodat hij

onachtzaam is in het verrichten van smeekbeden tot Allah, ook een trots persoon, omdat hij de Bron van alle macht en kracht niet heeft erkend en zichzelf grootheid toeschrijft. Dus, beste vrienden, denk aan al deze zaken en u mag vanuit geen enkel gezichtspunt trots worden in de ogen van God, en laat uzelf niet onwetend hierover blijven.

Een persoon, die op verwaande wijze een broeder corrigeert voor het verkeerd gebruiken van een woord, deelt ook in de zonde van arrogantie.

Hij die er weinig voor voelt om beleefd te luisteren naar de woorden van zijn broeder en zijn gezicht in minachting afwendt, is ook schuldig aan arrogantie.

Wanneer een persoon een arme broeder heeft die bij hem verblijft en hij kijkt op hem neer, dan is ook dat een manifestatie van trots.

Indien iemand met verachting en minachting kijkt naar iemand anders die smeekbeden verricht tot God, dan heeft ook hij een portie van trots in zich.

Hij, die weigert om gehoorzaamheid te betuigen aan de boodschappers aangewezen door God, heeft ook deel aan trots, net zoals de persoon die niet diep nadenkt over hun woorden, en hun geschriften niet met toewijding bestudeert.

Spant u dus hard in om te voorkomen dat zelfs een greintje van trots uw harten binnengaat, zodat u aan vernietiging ontsnapt en zodat u en uw gezin verlossing mogen bereiken. Buigt u neder voor God, en voor zover het mogelijk is om elkaar lief te hebben op deze wereld, doe dit dan ook, en vrees God zoveel als mogelijk tot het uiterste van uw vermogens. Reinig uw hart en uw motieven en wees meedogend tegenover de behoeftigen en de armen."

Overgenomen uit:

Nuzul ul-Masih, pag. 402-403
Hazrat Mirza Ghulam-Ahmad